

Novine prihajajo vsako nedelo. Cenapriskupnom naslovi 25 Din, na posamezni naslov 30 D., M. List na skupni naslov 10 D, na posameznoga 15 D. Če se cela naročnina naprej plača do konca junja. Prek tega časa je naročnina za 5 D. večša. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Canade, Australije i Južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 75 D., M. Lista 25 Din. Plača se v Čensovcih na upravništvu, naročitev: Tiskarna Panonija M. Sobota.

NOVINE

Glasiło Slovenske krajine

Priloga: M. List s kalendarom Srca Jezušovoga i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov: cm² 75 par, 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekstom cm² 1.50 D., v „Poslanom“ 2.50 D. Takso za oglaševanje uprava i da za vse oglaševanje od 5% do 50% popusta pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11806

Rokopisi se ne vračajo.

Pax vobis

Mir z vami! Reči našega božanskoga Zveličara po tistom, gda je s svoje lastivne moči premagao smrt i stano od mrtvi: Mir vam bodi, ne bojte se, jaz sam.

Že večkrat smo zapisali, da majo naši katoličanski svetki nekšo posebno milino i toploto v sebi. Tisti, šteri svetek v istini sveti, čüti konči tisti den nekšo toploto v svojem srci, v duši pa vlada čüden mir, šteroga nam je poslao Gospod. Takše dneve je On posebno blüzi nas i tüdi nam vsem valajo v punoj meri tiste lepe Zveličarove reči, štere je povedao svojim apoštolom: Mir vam bodi, ne bojte se, jez sam.

Istina, nam, ki verjemo v Njega, v Njegovo božanstvo, Njegovo vsemogočnost, pa tüdi v Njegovo neskončno dobroto i smilenost, nam se nej trbe bojati. Mir svoj nam pošila, deli nam svoje dobrote i svojo smilenost. Sebe samoga je darüvao nam, naj bi tüdi mi, ki smo slabi tem ležej postanoli Njegovi.

Kak globoki so vüzemski dnevi! Božiča smo se veselili z nekšov dečinskih radostjov, vüzem nam sega globoko v dušo i srce.

Veliki četrtak. V svojoj neskončnoj dobroti je darüvao božanski Zveličar samoga sebe nam da ostane z nami vse dni do konca sveta. Kelko zadovolnosti, kelko srčne radosti i duševnoga mira nam deli vsakši den iz maloga tabernakla, znamo mi, ki to sami občütimo. Teško je dopovedati tistim, šteri te sreče ne poznajo, ali je neščeje spoznati, ka dobivajo naše duše od tabernakla: Mirne so i se ne bojijo ničesa.

Velki petek. Boži Zveličar se po strašnom trpljenji darüje nebeskomi oči za nas vse i za vse naše grehe. Naš človečt razum nemre prerazmiti te neskončne dobrote. Tü se prigne naše telo i ponizi naša duša: Zakaj dobri Zveličar je bilo potrebno tak veliko djanje od Tebe za vse nas i za vse naše grehe? — Odgovora si ne najdemo. Skrito je v neskončnoj božoj modrosti. Našo dušo je do dna presünilo. Ti boži Zveličar si nam pa postao po tom neskončno velki, neskončno nedopovedlivi.

Vüzemsko nedelo nam pa boži Zveličar znova vlejä tolažbo i mir v dušo: Mir vam bodi, ne bojte se, jez sam. Ja, dobri Zveličar, Ti davleš pravi mir, Ti davleš pravo srčnost, što pri-

de k Tebi, je pokojen i se ne boji nikoga.

Zato, daj nam Gospod svoj mir, kakšega nam svet nemre dati, pa bomo srečni i blaženi v Tebi.

Širitelom M. Lista

Širitele M. Lista kak najlepše prosimo na sledeče:

1. Vsakši naj preče z morciuš-koga M. Lista prvi i drugi članek. Z teva zve, kak se mora ravnati pri širjenji M. Lista.

2. Marijino podobo naj samo tistim naročnikom dajo, ki so že plačali naročnino.

3. Marijine podobe dobijo pri sledečih gospodaj:

Širitelje gračke fere pri g. plebanoši Bednarik Rudolphi;

širitelje jürjenske fare pri g. kaplani Berden Andreji;

širitelje jelenske fare pri g. kaplani Varga Štefani;

širitelje cankovske fare pri g. kaplani Obržan Karoli;

širitelje tišinske fare pri g. plebanoši Krantz Jožefi;

širitelje sobočke fare pri g. kaplani Jerič Ivani;

širitelje martjanske fare pri g. plebanoši Horvat Jožefi;

širitelje sebeštjanske fare pri g. plebanoši Prša Ivani;

širitelje bedeničke fare pri g. plebanoši Faflik Ferenci;

širitelje nedelske fare pri g. plebanoši Cirič Antoni;

širitelje markovske fare pri g. plebanoši Ficko Karoli;

širitelje dolenske fare pri g. plebanoši Klekl Jožefi;

širitelje bogojanske fare pri g. plebanoši Baša Ivani;

širitelje beltinske, črensovke, törjanske, dobrovniške fare pa polanske i hotiške podržnice pa v Črensovcih, na uprovništvu M. Lista.

širitelje lendavske fare pri g. kaplani Herman Ferdinandu.

Vseh podob zdaj ešče ne pošljemo, nego samo teliko, keliko mislimo, ka hodi po plačanoj naročnini. Kda de vam več trbelo, te se samo glasite z ednov kartov na opravništvu v Črensovcih i to bo pohitroma poslalo kepe tistim gospodom, ki so i zdaj meli podobe za razdelitev, štere smo više naznanili.

4. Vsi širitelje dobijo z vseh trej številki več M. Listov, kak majo naročnikov, da bi te razširili med naročnike svoje vesi. Kak naj razdelijo te liste, je v marciuškom M. Listi popisano, kak smo že više povedali. Kda liste razdelijo kak je v 3. M. Listi povedano, naj počakajo, dokeč se nedo novi naročniki glasili. Glasiti se pa morejo do 15. aprila. Do 15. aprila delajte za širjenje M. Lista, dragi širitelje, i do 20. aprila naj vsaki javi v Črensovcu, keliko listov njemi naj pošiljamo. Prosimo vas, drage širitele, držite se točno toga termina, ar štre številke ne bomo dali tečas vštampati, dokeč ne dobimo od vseh širitelov odgovora do 20. aprila, keliko bo naročnikov na M. List.

Opravništvo M. Lista
v Črensovcih.

To so pisma!

Pisali sma že, da občütimo vsigdar največše veselje te, gda vidimo pri našem ljudstvu, kak tesno je zvezano z „Novinami“. Najlepše se to vidi iz pisem, štere dobi urednik ob različni prilikaj. Tü prinesemo vsebinó ništerni pisem, štera so bila uredniki v istinsko veselje, ar se iz njih vidi, kak skrbno čtejo naši kmečki ljudje „Novine“ i da je med njimi i vrednikom najlepše porazmenje.

Prvo pismo

Gospod urednik! Jako lepo je bilo zapisano v zadnji „Novinaj“ da se kmečko ljudstvo tak najprve reši svoje zdajšnje nevole, či svoje gospodarstvo postavi na ščista novi fundament. To je sveta istina. Jez sam že stari človek ali že v svojoj mladosti sam vsigdar rad pri verstvi kaj novoga vpelao. Moj oča so bili bogat človek, meli so 56 plügov zemle, pa smo li morali kučti kukorčno kocenje med krüj. Meli smo jünce, pa smo orali z lesenim plügom. Od tej 56 plügov je bilo 16 plügov pašnjeka. Tam je raslo malo grmovje, pa par vekši hrastov i na tom pašnjeki smo pasli od ranoga sprotoletja pa do zime svojo živino. Travnikov smo malo meli, gde bi kosili. Pri hiži smo meli tri stare jablani pa edno veliko grüško, kre hiže pa stari lugaš z izabelov. K mlini smo ne vozili, nego na ramenaj nosili. Na vsem svojem bogastvi smo telko krumplov

priporali, da smo je notri v lagvaj meli.

Po očinoj smrti smo si zemlo razdelili na pet delov, zato ka nas je pet dece bilo. To je v tistom časi nikaj novoga bilo, ka smo si zemlo razdelili, ar je te ešče šega bila, da je več sinov s snejami pa hčeri z zeti pod ednov strehov živelo. Jaz sem pa bio zadovolen, da smo se razdelili. Bio sam ešče ledičen, zvezao sam si dvoje cepé pa sam šo na Vogrsko mlatit. Potüvao sam med temi Horvati od Monoštra više se gori do Požuna pa ešče naprej gori na Česko.

Na Českom sam pa vido že cilo inačše gospodarstvo kak pri nas doma. Tam so meli že železne plüge, njive so meli lepo obdelane, pašnike so spremenili v travnike za košnju, doma so pa meli lepo, mlado sadoveno drevje rasajeno. Tak sam hodo dve leti po veti, od toga sam bio poldrügo let na Českom, štiri vöre vkraj od Bri pri ednom bogatom gospodi liki „ej je bio grof. Po tom sam se pa napoto domo. V Graci sam küpo eden železen plüg, ravno takšega, kak sam ga vido na Českom.

Gda sam pa domo prišao, sam vido, da mam 11 plügov zapüščene zemle, eden železen plüg, šteroga sam z Graca prinesao pa nikelko penez, drügo pa nikaj. K sreči sam se naskori oženo pa sem priženo 7 plügov zemle, izo pa dve kravi.

Zdaj sam pa začno sam gospodariti. Postavo sam pa vse gospodarstvo v resnici na ščista novi fun-

dament, kak je to lepo bilo zapisano v zadnji „Novinaj“. Mesto jüncov sam raj küpo dve kobili, zato ka kobile hitrej delajo kak jünci. Njive sam z železnim plügom globoko zorao. Travnike sam povlačo, pašnjek skrčo pa gori zorao, doma sam pa posado velki škegenj pun cipik. Pa čüdo, za dve leti sam jez dosta več pridelanja meo na svoji 18 plügaj kak moj sosid na 60 plügaj.

To je bilo gospod urednik nikak pred 58 leti. Vidim pa, da bi se dnes vnogo, vnogo gospodarstvo dalo na ščista novi fundament postaviti. Njive kelko telko ešče dobro obdelajo pri nas, kelko je pa ešče praznoga sveta za sadoveno drevje. Pa kak lepi penezi se dobijo za sad! Moj sin je sedemdvajstoga leta dobo za lepa zimská jaboka z rokov pobrana, 11 jezero dinarov. So pa siromacije pri nas, da ma šestkrat tak velki prostor kak je naš sadovnjak, pa nema niti ednoga dreva nasajenoga tam. Ide se pa celo leto klat v Slavonijo za najvaž 2 jezero dinarov. Če bi te človek svoje gospodarstvo na drugi fundament postavio, pa bi zagotovo ležej živo.

Ne zamerite mi gospod urednik, če sam Vam tak dugo pismo napisao, vej je mogoče nikaj nej vredno, liki to mi je ležalo na srci, pa sam Vam to napisao.

Drügo pismo

Gospod urednik! Ne zamerite mi, da Vam jez k tistomi pisanji v zadnji „Novinaj“ pod naslovom „Kmet

v nevoli“, tüdi napišem par reči. To pa bi bilo od edne božne navade v našoj krajini. Vej ne spada ravno k tistomi pisanji, liki človek, da tak „Novine“ čte, njemi vsefele na miseo pride. Ta slaba navada pri nas, so naša potratna gostüvanja. To bi Vas proso gospod urednik, da v „Novinaj“ tüdi od toga pišete, naj naši ljudje takša potratna gostüvanja ta püstijo, da smo mi nikši grofjevje nej. liki siromacije. Cela familija mora edno leto stradati zavolo ednoga gostüvanja. Mladi par mora največkrat že prvo leto stradati zavolo gostüvanja pa pride dostokrat med njimi že v prvom leti zavolo toga tüdi do svaje. Takše navade so pa tüdi velka kmečka nevolja, zato mislim, ka mi ne zamerite če sam Vam to napisao pa Vam želem tüdi blagoslovlene vüzemske svetke.

* * *

Mamo ešče dve pismi, šterivi gučita od vzrokov kmečkih nevol, šterivi pa zavolo maloga prostora nemremo djasti v „Novine“ prinesemo je pa v prihodnoj številki. Kak urednik povem samo, da me takša pisma srčno veselijo i s kem bole trdov rokov so pisana, telko raj je mam. Od tej pisem tü si bomo pa ešče v prišestni številka kaj več zgučavali za pisma se pa že zdaj najlepše zahvalujem pa tüdi za vse pozdrave. Imen, kak ste sami želeli, sam nej prijavo, či bi pa šteri želo, da z imenom objavim njegovo pismo, to iz srca rad včinim. — UREDNIK.

Tudi nas zadene

Komi drugomi bi se čudno videlo, da zadenejo kakše odredbe gde v Kanadi ali Južnoj Ameriki tudi našo krajino, nam se pa to nikaj čudno ne vidi. Naši ljudje znajo za Kanado, znajo tudi za Južno i Severno Ameriko, nego znajo za te kraje samo natelko, da si tuj lejko ka zaslužijo.

V Kanado i Južno Ameriko so dozday naši ljudje jako hodili, ništerni so pri tom srečo meli, vnogi so pa ešče v vekšo nevoljo prišli. Zday se pa že tudi te države branijo delavcov iz Europe, ar v prevelki trumaj hodljo k njim.

Kanadska vlada je sklenola, da zmenša priseljevanje za 30 procentov. Kanada stoji namreč pod Angleškim gospodstvom, Angleži pa majo več milijon brezposelni delavcov i te bi radi v Kanadi do krüja spravili. Teškoče so pa v tom, da so angleški delavci skoro sami fabrički delavci, v Kanadi pa rabijo najbolje polske delavce. Kanadski zemliški gospodje so pa proti toj odredbi ar po toj žmetnej dobijo polske delavce i bodo tej tudi drakši kak do zday. Što pri tom zmaga, se ešče ne vej.

Povedati moramo pri tom, da so v Kanadi katoličanje jako lepo organizirani i močno pazijo na katoličanske priseljence, šterim radi preskrbijo tudi dobro delo. Nedavno je potüvao po Europi tudi eden kanadski püspek i se je stavo tudi v Ljubljani, gde so se dogučali, kam se naj obračajo naši katoličanje, gda pridejo v Kanado.

Katoličancem slovenske narodnosti v Slov. krajini.

Letos smo začeli obslužavati 25 letnico M. Lista. Po teh vihernih dnevhaj, ki so za nami moremo priznati, da je ta obletnica velka boža milošča. Po telikih nevolaj se ednomi tak malomi narodi včakati 25 letnice svojega maloga listeka, zasluži veliki dar zahvale. I ka bi naj bio naš veliki dar zakvale za to veliko božo dobroto? V M. Listi je že pred dobrim mesocom popisanoga, a čteli te samo zday marciuša, ka je te dar nika drugo ne, kak naročitev M. Lista. K zlatoj meši Jezušovoga namestnika naj bi naš list mogo te dar poslati v

Rim, ka je vsaka slovenska kat. družina Slov. Krajine naročena na M. List i ka čistí dohodki lista bodo mogli zato slüžiti za vzdržavanje samostana, kde de se dosta molilo za Matercerkev i duhovnike. Če bi Slovenska Krajina te dar voščila svojemi cerkvenomi poglavari, bi prinesla toti najmenjši dar njemi, ali vüpamo se, ka bi te čeravno ne najljübljenejši vendar eden zmed teh bio. Katoličanski Slovenci Slovenske Krajine, v v Marijinih imeni vas zato prosim, sprejmite širitelje M. Lista, kda k vam pridó, ne pokažite njim dver, nego naročite si vsi M. List, i če ste premožni, naročite ga tudi sirotam, ki si ga same ne morejo.

Prosimo vse slovenske katoličance Slovenske Krajine, naj nam dajo na to dvoje pitanje poleg svoje dušne vesti odgovor: „1. Mariji na čast ne bi zmogli na mesec samo več kak pol dinara darüvati? 2. Jeli de njim na smrtnoj vüri žao, ka so širili čast Marijino i v te namen darüvali deset dinarov na leto? Ki na prvo pitanje odgovori, ka na leto 10 dinarov zavolo siromaštva nika ne zmoro, za tistoga bodo plačale dobre duše M. List. On pa naj za te Boga moli i verno čte M. List. Ki pa ne more odgovorit v to formo na prvo pitanje, tisti ma pred sebov samo edno pot: naročitev M. Lista.

Na drugo pitanje pa nišče ne more dati odklonilnoga odgovora, ar če je Jezuš te najmenjši dar, šteroga damo tomi največkemi siromaki tak vzeme, kak da bi se njemi poklono, keliko bole bo to delao pri dari, šteroga poklonimo njegovej presvetoj Materi.

Zato se pa vüpam, kat. Slovenci Slov. Krajine, da bodete rimskomi papi, svetomi oči, Kristušovomi namestniki spravili to veselje, ka pri vsej svojih družinaj odprete vrata za M. List.

Vse verne slov. katoličance prosimo tak duhovnike kak svecke ljudi, tak odrasene, kak mladino i nedužno dečico, naj nas podpirajo vsi v tom našem nakanenji!

Vredništvo M. Lista.

NEDELA.

Vüzemska, Evang. sv. Marka, 16, 1—7)

V tisti časaj küpile so Marija Magdalena i Marija Jakobova i Saloma dišave, da bi šle Jezüša mazilit.

I prvi den v tjedni so prišle jako rano k grobi, gda je sunce vzhajalo. I zgovarjale so se med sebov: „Što de nam odvalo kamen od dver groba?“ Gda so pa poglednole, so vidle, da je kamen odvalani; bio je najmre jako velki. I šle so v grob i vidle mladenca sedeti na desnoj strani oblečenoga v beli obleč i zosagale so se. On pa njim pravi: „Ne bojte se! Jezüša iščete, Nazarenskoga, razpetoga; vstano je, nej je tü. Glejte mesto, kam so ga položili. Ite pa i povejte vučenikom njegovim i Petri, da ide pred vami v Galilejo. Tam te ga videli, kak vam je povedao.

Navuk: Do vstajenja vodi Bogi vdano trpljenje!

Murska Sobota.

Kolo Jugoslovanskih sester nadaljuje s dobrim delom. Pred kratkim je obdarilo znova 16 siromaškejših družin z melov, mastjov i cukrom, za ka se njim obdarovane družine srčno zahvaljüjejo.

Prikrojevalni tečaj v Soboti. Skupna obrtna zadruga priredi za člane prikrojevalni tečaj za krojače i krojačice. Zglasiti se je kem prvle pri načelstvi v časi od 11. do 12. vöre.

Vajeniško i pomočniško razstavo priredi v Soboti Skupna obrtna zadruga. Ta razstava bo velkoga pomena za našo obrt. Zato prosimo že naprej vse mojstre, naj ido vajencom i pomočnikom v tom pogledi kak najbolje na roko i s tem najlepše pripomorejo k dobromi uspehi razstave.

Slovenska krajina

Občinam na znanje! Dobili smo pritožbe od strani nešternih občin, ka tam li hodijo pobirat neštéri ljudje, ki se v öavajo, da jih je toča pobila, ali, da so pogoreli itd. Mi odgovorimo vsem občinam, naj bodo vse ostre v tom pogledi i naj zabranijo petljanje vsakomi, ki nemore pokazati svedočanstva od srezkoga glavarstva, ka sme pobirati. Vsakoga, ki pobira kak od toče poškodovani, ali z kakšegakoli zroka i nema za to od srezkoga poglavara dovoljenja. pošljite ga v Črensovce k odbori za zidanje sirotišnice. Povejte njemi, ka dare za gladne te pobira. Odbor pa bo že pozvedo pri merodajnoj obla-

sti, ka za ftičkov je to, ki jemlejo pravim sirotam krüh. Dosta nepoštenih ljudi hodi najmre okoli i jemlje od našega itak siromaškoga naroda dare, ki so njemi potrebni kak slepi pogled, a štere vendar rad deli med tiste, ki so v velikoj potreboči. Potepačom. manjakom, pijancom, tatom pa že nede šparalo naše pošteno ijüdstvo, pa tudi ne sme. Prosimo merodajno oblast, naj da vršiti po žandarmeriji ostro kontrolo proti tem zlorabam.

Blagoslovlene vüzemske svetke naj naklonijo dobrotna nebesa vsem čtevcom i prijatelom „Novin“. Uredništvo i upravništvo „Novin“.

Ne zamüdimó prilike. Zadnji čas je, da si naročimo Mohorske knige. Biti dnesden brez dobre knige, je telko, kak podati se s čunom na morje brez vesla. Vzrok siromaštva v vnogi krajaj je to, da so ljudje premalo izobraženi. Penezi izdani za dobre knjige i dobro čtenje, so najbogše naloženi.

Bogojina. Lani nas je vse razžalostilo božno delo nepoštenoga človeka, da nam je odnesao iz cerkve oltarne prte. Dobre domačinke, ništerne, štere so prišle iz Amerike, so nam pa že spravile lepe nove prte. Posebno lepoga nam je podarila nedavno naša domača gospodična P. A. Bog obilno plačaj.

Novi vučitelje v našoj krajini. Z ministrskim imenovanjom so bili postavljeni v našoj krajini sledeči novi vučitelje: Elizabeta Benkovič v Püconce, Ana Gaberc v Ižekovce, Ana Župan v Vidonce, Franc Forstner v Melince, Milan Kajč v Odrance, Ivan Židanik v Pertočo, Marija Rajko v Ižekovce, Vida Bogotec v Sr. Bistrico, Stanislava Cvar v G. Lakoš, Leopoldina Dugar v Vidonce, Ivana Dvnik v Andrejce, Jožefa Kayčič v Hotizo, Danijela Šprager na Tišino, Valerija Vokač v Zenavlje, Franica Volčjak v Petešovce, Sreš Martin v Dolino, Župan Josipina v V. Polano, Landov Dragotina v Dol. Slaveče.

Našin čtevcom i prijatelom. V dnešnjoj številki prinašamo za podlistek en spis slovenskoga pisatelja Ivana Cankara iz knjige „Podobe iz sanj“. To knjigo je spisao pisatelj za časa bojne i se vsakí spis nanaša na krivično bojno. Pisateo je bio za časa bojne zapreti edino s toga vzroka, ar je bio Slovenec i je nikdar ne

Po Iv. Cankari

Štrta postaja

„Jezüš sreča svojo žalostno mater“.

Gda sam bio dete, sam rad ogledavao podobe križne poti na mračni cerkveni stenaj. V osamlenom hrami, hladnom i tikom, v ozračji, ki je ešče vse dišalo po jütranjoj meši, molitvaj i kadili, so podobe oživele, stopile so iz okvirov i so gučale na glas. Njihove povesti so bile pune tolažbe. Iz dalnji krajov so bile in iz dalnji časov, pa vendar so bile tak žive i istinske pred menov, kak ne bi mogla biti niedna zgodba, ki bi se godila pri belom dnevi, telovno i šümno pred mojimi očmi. Gledao sam oblačila, kak so ji ljudje te, za moji dečinski let, več ne nosili, bele hale i süknje, tudi erdeče. pisane; ali vendar so se mi ta oblačila ne vidla čisto nikaj tüja i neznana, liki čisto domača, kak da bi je srečavao na cesti vsako vöro. Vido sam obraze divje, zagorele, brezsrčnost je gorela z nji i sovraštvo, pa sem se ji ne bojao, ne so mi bili razbojniki iz izhodne dežele, ki so prišli žalit pa

morit, ka je bilo lübo mojemi srci. Videlo se mi je, da spadajo h Kristusu i Materi božoj kak senca k svetlosti. Razločo sam glase, nikdar čüte i kričanje, kreganje i jok žen iz Jeruzalema; niedne reči sam ne razmo; ali vse sam občüto i prešinile so mi düšo. Tak sem hodo v svetom mraki od postaje do postaje i sem gledao i poslušao živo zgodbo, ki mi je bila zmerom draga i strašna.

Na sredi med zagorenimi i kričečimi obrazi se je tiho svetilo lice njega, ki je neseo težki križ. Te sem ešče ne vido njegove lepe brade od krvi i praha oskrunjene, ne sam ešče zagledno njegovih velikih, svetlih oči, štere so vse spoznale i vse i vse znale. Mislo sam, da je malo, siromaško dete, šteromi so brez smilenja naložili breme, devetkrat vekše od njega: vej je omagao pod njim cilo močen Simon iz Cirene. Boso je bilo dete, ki je nosilo križ, i tudi nog njegovih tej sirotnih prvle tak belih se je držala strjena krv. Roke so objemale strašni les i rokavi rdeče halje so se sükali nezaj do lakti, da so se svetile v sunci čiste dečinske roke; i ešče na tej čisti rokaj so cve-

tele rdeče kaple kak mak na poli. Na glavi je noso venec, iz trnja spleteni spod šteroga je kak iz stotero kanglic tekla bolečinana čelo, na lice, oči, da je zasenčila njih nebeska lüč i cilo na västa, te med vsemi na veke blagoslovlene.

Med štirinajstimi podobami, ki so se vrstile po mrzli stenaj v mraki i tišini i se prijazno i odkritosrčno pogovarjale z menov, gda sam bio sam ž njimi, je bila mojemi srci najbližja štrta postaja, tista, gde sreča Jezüš svojo žalostno mater.

Tüdi ona, Mati boža je mela ščista deteči obraz. Drogen je bio, jako vozki i beli i dvoje velki oči je sijalo iz njega, dvoje globokih vod, v šterih se je trepetaje ogledavalo visoko sunce. Oblečena je bila v dugo sivkasto haljo, prepasano s temnomodrim pojascem i sinjina je odsevala na licaj, da so bila ešče nežnejša i bledejša. Na nekšoj podobu v staroj vesničkoj cerkvi je mela srce presünjeno s sedmerimi meči i gda je stopila iz okvira, so se naraj zazibali i strosili tej mečov ocelni ročniki, ki so meli obliko križa i kapla krvi je spadnola iz srca.

Te vozki, beli obraz je gučao brez skuz i reči: „Čida bolečina je vekša od moje?“ Kre poti je stala, gda je prišeo mimo. Prišao je mimo silni oblak, ki se je vzdigno do nebes i ji je zakmičo. Te oblak je bio rdeči praj, krv je kričala do nebes. I vse se je vtopilo v njem, vse je preminolo, nikaj več je nej ostalo, on sam je bio, prav sam v tom nezmerom krvavom oblaki. Dete je bio, ki je objemao težki križ. Omagovao je pod njim, opotekao se je i kapao da se je zaskuzo kamen, gda poliübo njegovo čelo. Tak je šo v nesmileno smrt. Kak segne bela roka v noč, je segno njeni pogled do njega, se je iz jezera njenih oči prelejalo sunce v v sunce. „Sin moj, ti lübo dete moje!“ Komaj je vido to roko, to lice, te oči, komaj je čüo te glas, ne je bilo trpljenja več, ne trnavoga venca več, ne križa več. Visiki i lepi, brez krvi i brez ponižanja je stopo k njoj, da bi jo potolažo; ar njena bolečina je bila vekša od njegove. —

Zday v tom strašnom časi, ga vidim živoga tesno pred sebov, vidim ga jezerokrat i stöjezerokrat. Njo vidim, žalostno mater, tüdi njo jezerokrat i stojezerokrat. Človek ide na Golgotu, da bo trpo i mro i da bo vstano poveličani.

šteo odobravati krivično krvavo klanje. Spisao je pa to knjigo, v šteroj na skruti način strašno obsodi bojno. Tudi spis, šteroga dnes priobčujemo je spisani proti bojni v šteroj so trpeli samo nedužni, pravim krivcom i pravim razbojnikom se je pa dobro godilo.

V prihodnjaj številki mogoče ešče priobčimo eden takši Cankarov spis, potom pa začnemo prinašati v Novinaj edno lepo novo povest, od ednoga velkoga, ešče živečega slovenskoga pisatela. Povest bo duga približno tak, kak je bio „Sosidov sin“, s šterim so naši ljudje jako zadovolni bili. Tak se vupamo, da bodo s tem novim podlistkom tudi vsi zadovolni i prosimo vse, da že zdaj povejo tistim, šteri ešče nemajo „Novin“ naročeni, da si je kem prve naročijo. Za dva tjedna bo že izhajao novi podlistek.

Tjedenski glasi.

Smrt vojskovođe. V Parizi je mro maršal Foch, najvišiji zapovednik antantnih vojnih čet za časa svetovne vojne. Sprevod se je vršo z velikimi slovesnostmi preminočo nedelo, 24. marca. Vse zavezniške države so poslale na sprevod svoje zastopnike med šterimi so bili tudi zastopniki naše države. Maršal Foch je bio jako skromen i veren človek, pa ma tudi ednoga brata jezuita, šteri ešče živé.

Potlvanje sv. očo. Po sklenjenaj pogodbi med Italijov i Vatikanom je papova država slobodna i papa kak sloboden vladar po leti 1870 znova zapusti zidine vaticanskoga ograda. V prišestnom leti namenijo sv. oča obiskati vse katoličanske države v Evropi i kak prva pride na red naša država. Potlvali bodo prek Trsta proti Zagrebi od nas pa v Budapešt, Varšavo i druge prestolice katoličanskih držav. V Leti 1931 pa mislijo potlvtati v Ameriko.

Grdo sramotenje. „Düševni list“ naši evangeličanov je ne mogošo strpeti, da se ne bi konči nikelko obregno na papo i novo vaticansko državico. Malo več kak štiri kvadratne kilometre meri ta državica, pa že „Düševni list“ z visikoga opomina, da njeni pridejo na miseo Zveličarove reči: Kralstvo moje je ne stoga sveta. Kak, da bi svetomi oči Bog zna kelko bilo do te siromaške zemle. Glavno je, da je poglavar sv. Cerkve neodvisen od nikšega svet-skoga vladara i s tov malov državicov je to dosegnjeno. Ka pa, gda je bio najvišiji poglavar evangeličanske celkve nesrečni nemški casar Vilmoš, šteroga kepi se ešče dnesden svetijo po naši evangeličanski hramaj ka pa te so vam te reči ne prišle na vüsta?

Ne preklinjaj! Znamenje najnižije vrste ljudi je preklinjanje. Gda čujemo koga preklinjati, znajmo, da je to človek, na pol živina i se njemi ne približavimo. Strašno grdo je, gda naši delavci posebno evangeličanski javno na cesti za najmenšo reč, brez pravoga vzroka grdo preklinjajo. Povemo, da je to tudi kaznivo i či naznamimo koga, bo zavolo toga kaštigani.

— Vse bolečine zob i glave odstrani za gotovo i hitro „INKA“. Pri reumatizmi, smicanji, prehlajenji, išiasi, bolečinaj kosti pomaga „INKA“. Eden glažek z natančnim navodilom stane 10 Din. Dobi se v Lekarni pri Svetoj Trojici v Dolnjaj Lendavi.

Domača politika

— Vrhovni zakonodajni svet šteri zdaj nikak nadomestuje poslanice v Belgradi, pripravlja celo vrsto novih zakonov. Te zakone nato ministriški svet s kakšimi spremembami ali po brez sprememb sprime i krao

razglasi s kem dobijo zakonsko moč. Med drugimi se pripravla tudi nova upravna razdelitev naše države, štera bo upoštevala kulturne i gospodarske ednote.

— **Za dve milijardi železnički potrebščin.** Ministrstvo za železnice namerava v kratkom nakupiti vno novih železničkih lokomotiv, šinj, pragov i drugih potrebščin v vrednosti do dve milijard dinarov. S tem bi bile naše železnice za dugo let kak najbolje preskrblene.

— **Nove pogodbe.** Naša država je sklenola prijateljsko i trgovinsko pogodbo z Grčijov, poleg toga se pa vršijo tudi pogajanja z drugov sosidov Bolgarijov.

Gospodarstvo

— **Kelko mleka majo naše krave?** Povprečno 600, mlekarce pa do 2000 litrov. Na Danskem drugih krav ne gojijo, kak samo mlekarce i tam prinese kmetom edna krava povprek 3000 litrov mleka. V Austriji začnejo močno gojiti samo mlekarice tak, da povprečno dá edna krava kmeti 2500 litrov. Ništerne krave pa naravnoč čüde delajo. Edna krava bivšega predsednika austrijskoga dr. Heinischa je dala v leti 1926 s svojim mlekom 491 kil zmočaja. V tej državaj delajo na to, da naravnoč pripravljajo slabo fajto i posebno slabe mlekarice i zapovedavlejo gojiti samo hasnovito živino. Je pa v tej državaj tudi vse puno sirarn pa mlekarn i se kmetom jako dobro godi čiravno majo vse svoje dohodke kak na priliko na Danskem, samo od krav. No, mi smo ešče daleč za temi, zato se nam pa tudi tak dobro godi.

Brano na travnike! Vnogi naši ljudje ešče vse premalo nücajo brane za travnike. No, hvala Bogi v tom pogledi idemo že tudi na bogše i vnogi majo že naravnoč posebne travniške brane, nego za silo je dobra tudi navadna brana za njive. Ka nam napravi delo okopanja. Kak okaplemo ogratek, krumple, kukorico i kak kopamo gorice, vse v prvaj vrsti zato, da dobi rastlina tudi proti korenjej potreben zrak i se odstrani ka je škodljivo i preredči, ka je gosto, to delo opravi na travniki brana. Vodi zrak do korenja, iztrga major, šteri travnikom strašno škodi i posebno rad raste na močvirnatöj zemli i na zemli brez vapna. Brana nadele lepo raztroši gnoj, če smo v jesen gnojili pa tudi razredči travo, gde je pregosta. Vlačiti pa moramo na sprotoletje včas kak se zemla nikelko posuši i malo toplej gračuje.

— **Zmrznjeno vino.** Vnogim je letos vino zmrznolo, ništerni majo ešče zdaj led na njem. Takše vino je najbogše na miri püstiti, dokeč se led sam ne stopi. Potom se pa naj loči od droži i pretoči v drugi lagev, šteroga smo malo žveplali, da znova motno ne grata. Či tak ravnamo navadno vino ešče bogše grata zato, ka zgubi nikelko svoje kisline, štere lanska vina itak preveč majo.

— **Ka bo s setvov?** Gde je mrz setvo močno vničo je dobro celo njivo z branov z nova povlačiti potom, gda smo na süjo zemlo potrosili čilski soliter (100 kg na ha) i superfosfat (200 kil na 1 ha). Silje se po tom močno opomore i požene iz ednoga korna vnogo betev. Po vlačenj je dobro vse ešče lepo povalekati.

Pošta.

Žiček M. Ižekovič. Za štiri dinare smo dobili ponüdbu. Če bo prav, včas nam dajte odgovor. **Kolmanko R. Korovci** Peneze sprejeli. Hvala. Na ostalo drage vole počakamo. **Radgonska hasa.** Prosite pismeni odgovor od kase, pa nam ga dapošljite. Ovak nesmo vam

mogoči dati odgovora. **Jančarič Št. Noršinci.** Peneze sprejeli. Hvala. Zavolo dostavljanja Novin se pa fest skregaj v tiskarni. Pa tam tudi zahtevaj vse številke, šterih nesi dobo. Jaz sem naznalo, njej tvojo pritožbo. **Ružič R. Poskovci.** Plačali ste i lani i letos vse pošteno. Zato i pošteno morete vse dobiti. Tiskarno opomenoli, naj drži red, 3. i 11. številko odposlali. **Barbelj Peter. Križevci.** V 12. št. Novin je vse popisano. Vsaki pravi siromak zraven pride, bogatcom pa tak ne trebe nikam iti. **Hozjan Janoš. Lendavske Gorice.** Hvala na vaših lepih vrsticaj. Spoznamo, da ste bili veren širiteo. Bog vam bo plačao dobro delo. Pišete, da ste od 27. ne dobili Novin. To pa ne pišete, od šteroga 27. januara ali februara. Dajte nam glas, ka je dapošljemo.

Prekosnice.

Dva sosida. Na policijo so priegnali dva klantoša. Prvoga pitajo: „Gde stanujete vi?“ — „Nemam stanovanja“ pravi. — „Gde pa vi?“ — „Jaz sam pa njegov sosid“.

Srečna dekla. Dekla pravi gospodi: „Jaz idem inan služiti. Z vašov gospov je ne mogoče biti“.

Mož: „Vi ste srečni, da lejko odidete. Jaz pa moram duže ostati!“

Cene

Penezi. Na ljubljanskoj borzi 1 Amerikanski dolar 56.85 Din. 1 nemška marka 13.52, 1 francuski frank 2.23 Din, 1 austrijski šiling 8 Din, 1 vogrski pengö 9.90 Din, 1 švicarski frank 10.96 Din — Te cene valajo na borzi za vekše šume penez. V bankaj küptüjejo peneze nikelko falej, odavajo se nikelko drakše.

Zrnje. Na ljubljanskoj borzi cena za blago v celom vagoni za 100 kil do šterešteč postaje v Sloveniji. Pšenica bačka 295 do 300 Din, kukorica 310 do 315 Din, ječmen 330 do 332 Din, oves 295 do 295 Din.

Belice. Belic je ešče izdak premalo na placi, cene so pa že močno spadnole. Küptüjejo se po 1 Din do 1.25 Din. v mestu 1.50 Din.

Živina v Maribori: Biki 7.75 do 8 Din, krave debele 7 do 8 Din, plemenske 5 do 6 Din, za klobase 4 do 5 Din. Teoci 10 do 12 Din.

Vino na ptujskom vinskem senji so mela vina ceno 5 do 7 Din, kvalitativna pa po 9 do 12 Din liter.

V službo se včas sprejme eden

gulaš.

Plača po dogovori. — Vse drugo se zve na grofiji v Polancih pri Krajni.

Trije novi rušti

za hižo, hrastovi foslni edni novi hlevi se fal odajo. Titan Janez, Krog.

Konjske opreme od navadne do najfinejše, dežne ponjave za konje in vozove, v vsaki velikosti nudi

IVAN KRAVOS, MARIBOR, Aleksandrova 13.

Pozor!

Polskim delavcem na znanje

Čast mi je naznaniti, da se mi je za državno imanje „Belje“ za vse druge marofe potrebno število delavcov napunilo. Deloma samo za marof Kneževo se jih sprejme ešče do 100. Delavci, ki bi šteii ta iti, se naj do 3. aprila pri razglašenihih mojih gazdaj i pri podgazdaj pogodijo, ki pa ta ne namenijo iti, se pa naj zobston ne trüdiyo i ne trošijo, ar se na druge marofe več ne sprejmejo.

Kak se s toga vidi, je zadosta pobita ta neresnična vest, da se delavci majo čas na „Belje“ pogoditi ešče te, gda de se njim trbelo samo na kola nakladati.

Vsem pogojenim delavcom pa bo pravočasno naznanjeno, gda i gde bo obdržani zdravniški pregled i gda de njim trbelo iti z doma. Pridejo pa le naj samo tisti, šteri so se po predpisi od mene izdane i od oblasti odobrene pogodbe pogodiii.

Gašpar Josip v Prosečkoj vesi

Lepo posestvo 5 minut od farne crkve, obstoji iz vinograda, sadonosnika in njiv (5 oralov), lepega zidanega poslopja, ki je dobro za obrt in trgovino in drugih poslopij, vse poleg okrajne ceste, pol ure od kopališča Slatina Radenci je na prodaj. Vprašase pri lastnici

MARIJI SORJAN

v Kapeli h. št. 55, pošta in železnička postaja Slatina Radenci.

Original Francoz

ECLAIR VERMOREL

je najbogša

špričkajca na sveti.

Generalno zastopstvo:

BARZEL D. D. SUBOTICA

Iščite cenik! Dobi se pövsod.

Rüpci biciklov!

Prle kak si bicikl küpите, poglednite skladišče pri trg.

WEISSENSTERN

v D. Lendavi. — Sledeče marke so v skladišči po najfalejšoj dnevnoj ceni:

Waffen, Admiral, Westa, Dürkopp, Atlas, Lieberman, Opel, DF.A, Möve, Ideal, F. H. - brez lanca, Puch, male Singer mašine od 700 Din gorl.

